

OSIADAJĄCY (1) *part praes act*

A pl subst osiadając(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. osieść.

Który opanowuje, wdziera się; w przen [co]: taki ieft grzeźny człowiek ná dufzy/ przez złe požądliwości ośiádáiące ferce iego WujNT 132.

Cf OSIADAĆ

AK